«Bez serc, bez ducha, to szkieletów ludy!» Adam Mickiewicz

GAZETA POLSKA

Bukowiny

Видання громадської організації
«Чернівецьке обласне Товариство польської культури
ім. Адама Міцкевича»

Nr 164 (745)
listopad 2020 r.
Ukazuje się od 30 lipca 1883 roku

Pismo społeczne, gospodarcze i literacko-kulturalne

11 listopada

NARODOWE ŚWIĘTO NIEPODLEGŁOŚCI

KANCELARIA PREZESA RADY MINISTRÓW

Projekt finansowany ze środków Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w ramach zadania publicznego dotyczącego pomocy Polonii i Polakom za granicą.

FUNDACJA WOLNOŚĆ I DEMOKRACJA

Projekt „Dla Niepodległości - kontynuacja" realizowany przez Fundację Wolność i Demokracja.

Tadeusz KUBIAK

Tu wszędzie Polska

Tu, gdzie jest dom nasz, twój i mój,
gdzie lasy są i rzeki nasze,
gdzie każdy ojciec szedł na bój,
gdzie Biały Orzeł na sztandarze.
Gdzie w Gdańsku Neptun
lśni trójzębem,
gdzie nad Krakowem
dźwięczy hejnał,
gdzie wolna droga wiedzie w zboże,
gdzie chwiejna trzcina na jeziorze.
Tyś się tu rodził, ojciec i wuj,
tu się rodziła twoja matka.
Dziad orał ziemię, wdychał kurz,
a jego dom to nędzna chatka.
Gdzie klucz żurawi nad łąkami,
gdzie Mysia Wieża ponad Gopłem,
w Szczecinie biały transatlantyk,
w morzu stalowy, czujny okręt.
Gdzie wiosną słowik
w krzakach gęstych,
jesienią rżyska snute dymem,
gdzie latem słońce nad Bałtykiem,
a zimą świerszcze za kominem.
Gdzie dom poety w Czarnolesie,
gdzie nurtem śpiewnym płynie Wisła.
Tu biały sad jest, czarny węgiel,
tu wszędzie Polska, tu – Ojczyzna!

Wanda CHOTOMSKA

Twój dom

Jest w każdym naszym słowie,
a słowa są najprostsze -
chleb, mama, dom gościnny,
i Wisła, i Mazowsze.

I jest w czerwieni maków,
i w białych kwiatach wiśni,
w piosenkach wszystkich ptaków
i w każdej naszej myśli.

W mazurku chopinowskim,
i w czarnym węglu Śląska,
i tu, gdzie serce mówi,
że to jest właśnie Polska.

Droga Polonio Bukowińska!

Odzyskanie niepodległości przez Polskę w dniu 11 listopada 1918 r. stało spełnieniem marzeń kilku pokoleń Polaków. Po 123 latach niewoli, trzech rozbiorów, po latach obcego panowania w końcu 1918 roku wykreślona z mapy Europy Polska, odrodziła się. Polacy odzyskali swój dom, odzyskali biało-czerwoną flagę, odzyskali Orła Białego.

Rocznica Odzyskania Niepodległości, jest okazją, aby oddać hołd tym pokoleniom, które przyczyniły się do tego, że dziś w Europie jest niepodległa i wolna Polska. Musimy tego doceniać, działając codziennie dla dobra wspólnego Narodu i Polskiego Państwa, naszej jedności, zachowania tożsamości narodowej, kultywując tym dumę bycia Polakiem tak w Kraju, jak i poza granicami Polski.

W tegorocznych wyjątkowych okolicznościach życzymy Państwu przede wszystkim dużo zdrowia, siły i nadziei na drodze ku wspólnej przyszłości dla nas i naszych dzieci.

Życzymy mądrego korzystania z daru wolności, wytrwałości ducha oraz prawdziwego pokoju.

Niech żyje Polska! Niech nadal łączy nas Niepodległa!

Zarząd Główny Organizacji Społecznej „Obwodowe TKP im. Adama Mickiewicza", Redakcja „Gazety Polskiej Bukowiny".

Warszawa, listopad 2020 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych
Sekretarz Stanu Szymon
Szynkowski vel Sęka

Droga Polonio!
Drodzy Polacy z bliskich i odległych stron świata!
Szanowni Państwo!

Odzyskanie niepodległości przez Polskę w dniu 11 listopada 1918 r. było ziszczeniem marzeń kilku pokoleń Polaków. Spełniły się nadzieje i oczekiwania całego narodu, powstańców listopadowych i styczniowych, emigrantów, zesłańców. 102 lata temu spełniły się sny o niepodległej, wolnej ojczyźnie.

Po 123 latach rozbiorów, karania za mówienie po polsku, rusyfikacji, zsyłek na Sybir, germanizacji, Polacy odzyskali swój dom, odzyskali Orła Białego, odzyskali biało-czerwoną flagę. Od tego dnia nie musieli się obawiać bycia Polakiem, bycia patriotą.

11 Listopada to takze okazja do uczczenia wszystkich tych, ktorzy przyczynili się do tego, że dziś żyjemy w niepodległej i wolnej Polsce: powstańców śląskich i wielkopolskich, obrońców ojczyzny w 1920 r., bohaterskich żołnierzy września 1939 r., walczących na frontach II wojny światowej, heroicznych powstańców warszawskich, a takze działaczy późniejszej opozycji antykomunistycznej.

Z dumą stwierdzam, że na przestrzeni dziejów Polonia zawsze wspierała Polskę. W różnych okresach naszej historii popierała polskie dążenia do odzyskania niepodległości i pełnej suwerenności. Zabiegała o polskie członkostwo w NATO i Unii Europejskiej. Polonia dbała też o to, by nasz głos był słyszany na arenie międzynarodowej. Nasi rodacy przechowywali i pielęgnowali polskie wartości – przywiązanie do wolności, tradycji polskiej i Kościoła. Polska to wielkie zaangażowanie pamięta i jest za okazaną pomoc wdzięczna.

Dziś, podobnie jak większość państw świata, nasza ojczyzna zmaga się z nowym zagrożeniem, jakie stanowi pandemia koronawirusa. Jeszcze w ubiegłym roku masowo uczestniczyliśmy, zarówno w Polsce, jak i na całym świecie w licznych uroczystościach upamiętniających rocznicę odzyskania niepodległości – świętowaliśmy Niepodległą z uśmiechem na twarzy, zmęczeni po Biegu Niepodległości, przygotowując z najmłodszymi biało-czerwone kotyliony czy po prostu wspólnie śpiewając Mazurka Dąbrowskiego. Obecnie druga fala pandemii, rygory, ograniczenia w podróżach, obostrzenia sanitarne, przyniosły nową sytuację w naszym życiu społecznym i prywatnym. W tej sytuacji w sposób szczególny odczuwamy potrzebę narodowej wspólnoty, bezpośredniego kontaktu, wymiany myśli, dbałości o relacje i łączące nas więzi.

W tych niełatwych okolicznościach dumą napawa postawa wielu naszych Rodaków, którzy pomimo trudności organizują pomoc potrzebującym w walce z epidemią niezależnie od szerokości geograficznej. Ministerstwo Spraw Zagranicznych wspiera solidarnie działania pomocowe Polonii w ramach Akcji ,,Polonia4Neighbours". Budzi nadzieję fakt, że Polacy angażują się obywatelsko, oddolnie, wspierają lokalne społeczności, są wrażliwymi i solidarnymi sąsiadami. Za tę solidarność i pomoc dziękujemy.

Niech w tym szczególnym okresie jednoczące i wzmacniające duchowo słowa wypowiedziane przez ojca naszej niepodległości Marszałka Józefa Piłsudskiego pozostaną dla nas ważną wskazówką: „Z szanowania wzajemnego wypływa moc wielka w chwilach trudnych".

Z okazji Narodowego Święta Niepodległości życzę Państwu przede wszystkim dużo zdrowia, siły i nadziei na drodze ku lepszej wspólnej przyszłości!

Niech żyje Polska! Niech żyje Niepodległa!

Z wyrazami szacunku,

Minister Szymon SZYNKOWSKI vel SĘKA

Z okazji 102. rocznicy Narodowego Święta Niepodległości

W ramach obchodów Narodowego Święta Niepodległości dyplomaci RP akredytowani na Ukrainie złożyli kwiaty w polskich miejscach pamięci. Chór dziecięcy z Domu św. Marcina de Porres w Fastowie wystąpił też z okolicznościowym koncertem.

„Świętujemy 102. rocznicę odzyskania niepodległości przez Polskę, ale oczywiste jest, że składała się na to praca, wysiłek, walka, poświęcenie wielu pokoleń przed, wielu pokoleń po" – oświadczył w środę Ambasador RP w Kijowie, Bartosz Cichocki.

Ambasador wraz z attache obrony, komandorem Maciejem Nałęczem, złożył kwiaty i zapalił znicze na Polskim Cmentarzu Wojennym w Bykowni pod Kijowem, na kwaterze Legionistów 1920 r. na kijowskim cmentarzu Bajkowa i pod krzyżem powstańców styczniowych na terenie Twierdzy Kijowskiej.

„To pokazuje, jak wiele nasza niepodległość wyniosła z tych ziem dzisiaj należących do Ukrainy, jak głęboko korzenie naszej niepodległości tkwią tutaj, w grobach ofiar katyńskich, w murach, gdzie więzieni byli powstańcy styczniowi" – mówił dyplomata.

Bartosz Cichocki życzył m.in. „radości ze skarbu niepodległości i świadomości, że nie jest on dany raz na zawsze".

„Nie jest on wartością teoretyczną dziś na Ukrainie, której 7 proc. terytorium jest pod okupacją. (...) Wiemy, że o niepodległość trzeba czasem, tak jak pokolenia naszych przodków, walczyć" – oznajmił Bartosz Cichocki.

Przedstawiciele polskich placówek dyplomatycznych w środę złożyli też kwiaty m.in. na Cmentarzu Ofiar Totalitaryzmu w Piatichatkach i pod tablicą poświęconą Józefowi Piłsudskiemu w Winnicy.

Z okazji Święta Niepodległości odbył się koncert chóru dziecięcego z Domu św. Marcina de Porres w Fastowie. Prowadzony przez dominikanów ośrodek, który pomaga potrzebującym od 15 lat, podczas październikowej wizyty na Ukrainie odwiedziła pierwsza dama Agata Kornhauser-Duda.

Jak podkreślił założyciel ośrodka, o. Michał Romaniw, koncert był „ogromną radością" podopiecznych. Wydarzenie miało odbyć się na żywo w kościele św. Aleksandra w Kijowie, jednak ostatecznie występ nagrano w Fastowie, a w środę był transmitowany na Facebooku ambasady.

Pod wieczór ogłoszono też wyniki konkursu rodzinnego reportażu historycznego skierowanego do młodzieży na Ukrainie. Konkurs nosi imię zmarłego w tym roku Mirosława Rowickiego, założyciela i redaktora naczelnego ukazującego się na Ukrainie polskiego dwutygodnika „Kurier Galicyjski".

Ambasador zaznaczył, że konkurs został powołany, by oddać „w szczególny sposób hołd tym, którzy przed nami o Polskę walczyli, Polskę budowali, za wierność Polsce, językowi polskiemu i wierze cierpieli prześladowania".

„Naszym pragnieniem jest zachować w rodzinach pamięć o przodkach, umocnić więź między pokoleniami, zachęcić dzieci i wnuków do wsłuchania się w słowa rodziców i dziadków" – oznajmił.

Prace konkursowe nadesłano z różnych miast i miasteczek: ze Lwowa, Żytomierza, Odessy, Melitopola, Kijowa czy Zaporoża. Zwyciężył Ostap Hnat ze Lwowa za pracę o prababci Marii.

PAP.

Ignacy KRASICKI

Hymn do miłości Ojczyzny

Święta miłości kochanej ojczyzny,
Czują cię tylko umysły poczciwe!
Dla ciebie zjadłe smakują trucizny
Dla ciebie więzy, pęta niezelżywe.
Kształcisz kalectwo przez chwalebne blizny
Gnieździsz w umyśle rozkosze prawdziwe,
Byle cię można wspomóc, byle wspierać,
Nie żal żyć w nędzy, nie żal i umierać.

Maria KONOPNICKA

Moja Ojczyzna

A jak ciebie kto zapyta:
Kto ty taki, skąd ty rodem?
Mów, żeś z tego łanu żyta,
Żeś z tych łąk, co pachną miodem.
Mów, że jesteś z takiej chaty,
Co Piastowską chatą była,
Żeś z tej ziemi, której kwiaty
Gorzka rosa wykarmiła.

Tam w moim kraju

Tam, w moim kraju, w dalekiej stronie
Sto gwiazd zgaszonych nad polem stoi
Jak sto rycerzy w żelaznej zbroi.

Tam, w moim kraju, w dalekiej stronie
Sto serc gorących tęsknotą płonie,
Sto serc gorących w piersi uderza
Jak duch w żelazne blachy pancerza.
Tam, w moim kraju, w dalekiej stronie
Sto wichrów tętni przez puste błonie,
Sto wichrów tętni przez szlak stepowy,
Jak stu rumaków w złote podkowy.
A jak przeminie sto dni, sto nocy,
Wstaną rycerze w serc żywych mocy,
Wstaną rycerze, dosiędą konie,
Zapalą gwiazdy w złotej koronie.

Hołd Ojczyźnie

Z okazji 102. rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości, w sobotę 14 listopada 2020 r. w Czerniowcach w kościele pw. Najświętszego Serca Jezusa została odprawiona uroczysta msza św. w intencji Ojczyzny. Symbolicznie, że ta Msza św. odbyła się w krypcie, gdzie spoczywają polscy legioniści I. wojny światowej.

We Mszy św. z okazji Święta Niepodległości ze względu na reżim sanitarny mogło uczestniczyć zaledwie kilkanaście osób. Choć w skromniejszej niż zwykle oprawie, sprawowana była Eucharystia, której przewodniczył i kazanie nawiązujące do patriotycznej rocznicy wygłosił ks. Stanisław Smolczewski SJ – proboszcz parafii NSJ w Czerniowcach. Czytanie z Ewangelii wykonał p. Władysław Strutyński – prezes obwodowego Towarzystwa Kultury Polskiej im. Adama Mickiewicza.

Podczas Mszy św. dziękowaliśmy Opatrzności Bożej za wolną, suwerenną i bezpieczną Ojczyznę, a także zawierzaliśmy Bogu losy Polski i Ukrainy, modliliśmy się w intencji polskiego i ukraińskiego narodów, prosiliśmy o pokój, o zgodę w naszej Ojczyźnie, a w tym wyjątkowo trudnym czasie, o zakończenie pandemii koronawirusa. Na koniec Mszy św. odmówiliśmy Anioł Pański, zawierzając Bogu przyszłość naszej Ojczyzny. A zapalone znicze u grobów żołnierzy polskich zostały symbolem spełnienia marzeń wielu poprzedzających nas pokoleń, które w czasach zaborów przechowały w sercach ideę wolnej Ojczyzny i tej idei poświęcały swe wysiłki, a nieraz także życie.

Inna KELLER,
historyk, prezes rady parafialnej
kościoła pw. NSJ w Czerniowcach.

To znaczy, że się rozwijamy

W listopadzie odbyły się online szkolenia dziennikarskie «WiDzę więcej» realizowane w ramach projektu „Polska Platforma Medialna – Polonijne Media przyszłości-2020" realizowanego przez fundację Wolność i Demokracja

Pierwsze spotkanie odbyło się 5 listopada br. o godz. 9:00 -12:00 (czasu polskiego). Zajęcia dotyczyły tematu „Szkolenie dla reporterów – osób przygotowujących materiały newsowe". Prowadzący – trener szkolenia z zakresu wystąpień publicznych, dziennikarz Polskiego Radia oraz TVP Lublin Józef Szopiński.

W programie ZOOM w internecie uczestniczyło online ponad dwudziestu dziennikarzy z Ukrainy i Białorusi.

Miło było zobaczyć znajome twarze kolegów, z którymi spotykałam się kiedyś na różnych imprezach i szkoleniach na Ukrainie oraz w Polsce – p.Łarysę Wermińską (gazeta „Mozaika Berdyczowska"), p. Anatolego Olicha („Monitor Wołyński"), p. Krzysztofa Szymańskiego(„Kurier Galicyjski).

Podczas wideokonferencji rozmawialiśmy na temat organizacji pracy redakcji i nowych formatach informacji, mówiono o tym, że nieraz brak nam czasu nie tylko na wprowadzenie zmian, a również na zwykłe wykonanie codziennych zadań. Pan Szopiński podkreślił, że sukces zależy od sprawności pracy reportera.

Szkolenia te nie miały formy nudnego wykładu i instrukcji z góry, prowadzącemu udało się zorganizować dyskusję, na temat problemów najczęściej spotykanych w pracy dziennikarskiej,a wszyscy uczestnicy wideokonferencji zostali włączeni do rozmowy.

Dziennikarze opowiadali o swoich codziennych problemach,o braku kompetentnych autorów mówiących po polsku na wystarczającym poziomie, o jakości napisanego materiału, o terminach ich podania do redakcji.

Autor tego artykułu powiedziała, że czasem trudno jest dotrzec na miejsce wydarzeń, które na przykład, odbywają się na wsi - poza Czerniowcami.

– Osoby, które do nac piszą, najczęściej nie podają komentarzy uczestników wydarzenia, nie pytają o ich zdanie. Najczęściej te wzmianki są napisane w oparciu o zasadę „odbyło się", – mówiła Natalia Denysiuk z „Monitora Wołyńskiego".

Byliśmy podekscytowani przemówieniem naszej kolegi z Grodna.

– Jesteśmy nielegalni na terenie Białorusi, gdyż po 2005 roku działamy w warunkach podziemia, – mówiła Innes Todryk-Pisalnik.

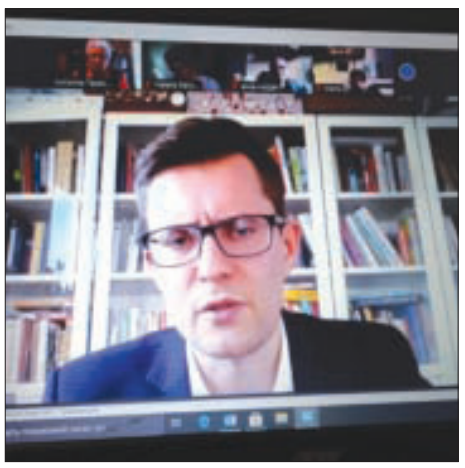

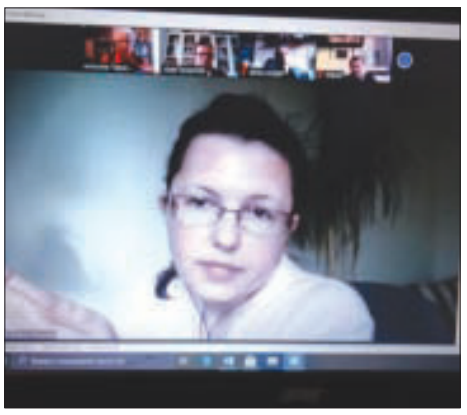

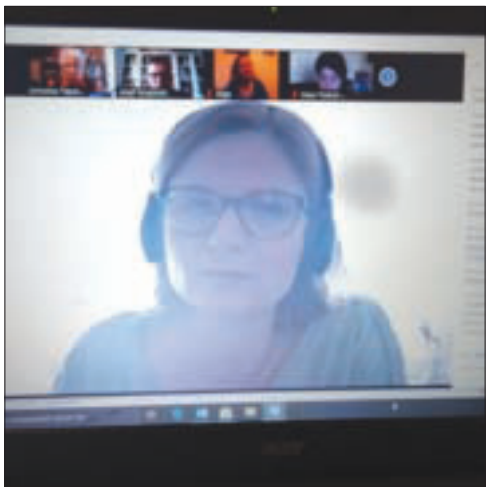

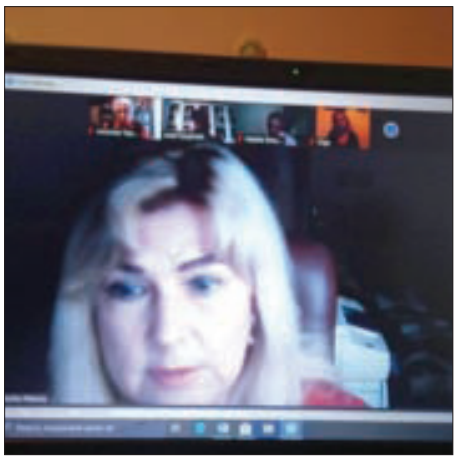

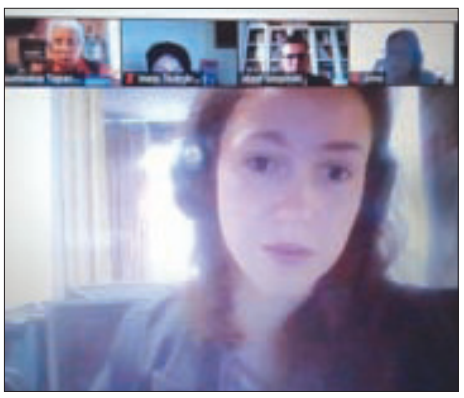

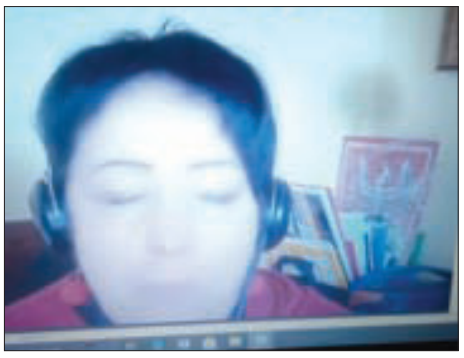

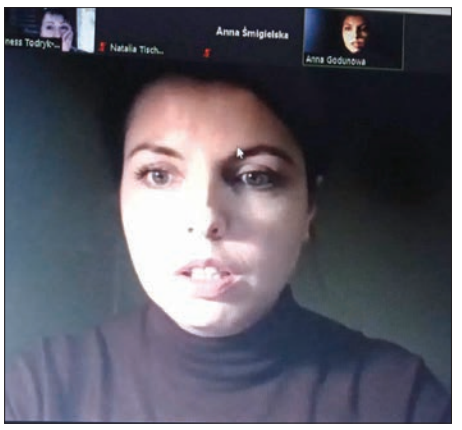

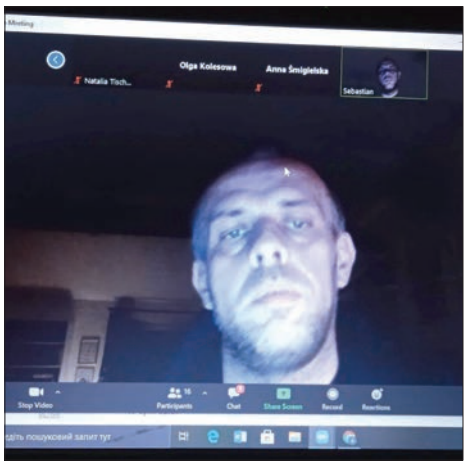

Józef SZOPIŃSKI – dziennikarz Polskie Radio Lublin, TVP Lublin .

Rodowity lublinianin, absolwent filologii polskiej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Posiada lektorską Kartę Mikrofonową i prezenterską Kartę Ekranową – certyfikaty potwierdzające najwyższe umiejętności dziennikarskie wydawane przez Polskie Radio i Telewizję Polską.

Konferansjer i gospodarz setek koncertów i festiwali. Wśród wydarzeń, które prowadził znalazły się między innymi: występy laureata Oscara – Philipa Glassa czy laureata Grammy – Włodka Pawlika.

Od 2003 roku pracuje w Polskim Radiu Lublin.

Jako trener prowadzi szkolenia z zakresu wystąpień publicznych dla biznesu, NGO, sektora oświaty czy klientów indywidualnych.

Sebastian MORYŃ – Studioał Filozofią moralną w Akademii Ignatianum w Krakowie. Mieszka w Warszawie, kieruje portalem TV Republika jako redaktor wicenaczelny ds. Online.

Social Media Manager w Grupa PGE (Polska Grupa Energetyczna), Digital Marketing.

Łarysa Wermińska – redaktor naczelna „Mozaiki Berdyczowskiej" – poruszyła bolesny temat – najtrudniejszy jest kontakt z ludźmi. Kiedy piszesz o ich przeszłych żywotach, wciąż boją się być szczerzy.

Natalia Iszczuk, Anżelika Płaksina, Eugeniusz Mickewicz, Danuta Stefanko dyskutowali o możliwości skrócenia tekstów, o tym, jak miksować kontent, o moniterowaniu pracy autorów, rotacji wołontariuszy, o kontaktach telefonicznych, mejlowych, Viber, WhatsApp, Twitter i in.

Józef Szopiński interesująco opowiadał o trendach dziennikarskich kiedyś i dziś.

Zwróciła się do obecnych Koordynator Projektów Fundacji „Wolność i Demokracja" pani Anna Śmigielska. Ona przypomniała sobie, że spotkaliśmy się w żeszłym roku na żywo w Łucku, a w tym roku w związku z pandemią koronawirusa rozmawiamy online w ZOOM. Mimo to, mamy coś pozytywnego: w tym roku zrobiliśmy duży postęp, to znaczy, że się rozwijamy. Pani Anna zwróciła uwagę na to, co jest potrzebne w naszych czasach, a mianowicie przygotowanie redakcji do tego, żeby do gazety papierowej dodać portal, a nie PDF.

10 listopada b.r. o godz. 17.30 – 20.00 odbyło się drugie spotkanie, które prowadził filozof, dziennikarz z Warszawy Sebastian Moryń.

Tym razem chodziło o współczesne dziennikarstwo, a w szczególności o networking – o pracę w sieci internetowj. Pan Sebastian mówił o znaczeniu tworzenia własnej strony internetowej, o podaniu artykułów na Facebooku i w Instagramie. Podkreślił, że dobrze jest pracować zarówno tam, jak i tam, np. zamieścić artykuł i jedno zdjęcie na Facebooku, a czytelnika wysłać na Instagram, gdzie można zamieścić całą galerię zdjęć.

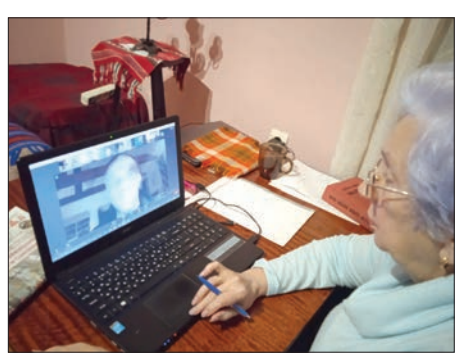

Interesujący był dla nas analityczny przegląd strony internetowej kwartalnika „Echa Polesia". Jego redaktor naczelna pani Anna Godunowa poprosiła Pana Sebastiana do pokazania jej „узких мест" w podaniu artykułów i zdjęć oraz o jego zaleceniach dotyczących poprawy ogólnego wyglądu strony internetowej.

Wojciech Jankowski, Alina Wozijan, Natalia Iszczuk („Kurier Galicyjski") na przykładzie swojej gazety i jej strony internetowej zadawali zawodowe pytania, które interesowały wszystkich uczestników szkolenia. Andrzej Leusz z Centrum Kultury Polskiej i Diałogu Europejskiego w Iwano-Frankowsku badał możliwości wykorzystania hashtagów w publikacjach na stronie internetowej.

Nie wystarczy powiedzieć, że te szkolenia były dla nas interesujące i ważne, nauczyliśmy się wielu rzeczy, które przydadzą się nie tylko w naszej codziennej pracy, ale także w przyszłości. Poznaliśmy zawiłości współczesnego dziennikarstwa i dziennikarstwa jutrzejszego dnia, to (pozwolę sobie zabrać głos w imieniu wszystkich uczestników) dziękujemy prowadzącym Józefowi Szopińskiemu i Sebastianowi Moryniowi, a przede wszystkim składamy wyrazy wdzięczności organizatorom tej wirtualnej Szkoły – fundacji „Wolność i Demokracja" oraz Kancelarii Premiera, która finansowała ten Projekt ze środków w ramach zadania publicznego dotyczącego pomocy Polonii i Polakom za granicą.

Antonina TARASOWA,
uczestniczka szkolenia,
redaktor naczelna
„Gazety Polskiej Bukowiny".

Szkolenie jest realizowane w ramach projektu „Polska Platforma Medialna –Polonijne Media przyszłości-2020" realizowanego przez fundację „Wolność i Demokracja".

Projekt finansowany jest ze środków Kancelarii Premiera w ramach zadania publicznego dotyczącego pomocy Polonii i Polakom za granicą.

VII Zjazd Federacji Mediów Polskich na Wschodzie odbył się w przestrzeni wirtualnej

W Centrum Jana Pawła II w dniu 6 listopada w Warszawie odbył się VII Zjazd Federacji Mediów Polskich na Wschodzie. W Zjeździe uczestniczyli członkowie z Ukrainy, Białorusi, Litwy, Łotwy, Rosji, Kazachstanu i Mołdawii

NA SALI OBRADOWALI z Ukrainy redaktor „Słowa Polskiego"i prezes Federacji Jurij Wójcicki, Wojciech Jankowski redaktor „Kuriera Galicyjskiego", redaktor naczelna czasopisma „Tęcza Żytomierszczyzny" Wiktoria Laskowska-Szczur, również redaktorzy z Litwy Walenty Wojniłło – Wilnoteka i Rajmund Klonowski z „Kuriera Wileńskiego". Część członków dołączyła się do obrad, dyskusji i wysłuchania prelegentów w trybie on-line przy pomocy platform ZOOM, Facebook i Youtube.

W Zjeździe wzięli udział sekretarz stanu w Kancelarii Prezydenta RP Adam Kwiatkowski, pełnomocnik Rządu do Spraw Polonii i Polaków za Granicą Jan Dziedziczak, szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, współtwórca Federacji Michał Dworczyk, Marszałek Sejmu Małgorzata Gosiewska, Sławomir Kowalski, dyrektor Departamentu Współpracy z Polonią i Polakami za Granicą Ministerstwa Spraw Zagranicznych, prezes Fundacji Wolność i Demokracja Lilia Luboniewicz i prezes Fundacji Pomoc Polakom na Wschodzie Mikołaj Falkowski.

Przedstawiciele ponad 50 redakcji oraz zaproszeni goście ze względu na pandemię uczestniczyli w spotkaniu on-line.

Uczestników zjazdu powitał sekretarz Stanu w Kancelarii Prezydenta RP Adam Kwiatkowski. W imieniu prezydenta Andrzeja Dudy podziękował za zorganizowanie spotkania poświęconego polskim mediom na Wschodzie oraz za aktywne działania polskich redakcji pomimo trudnej sytuacji epidemicznej. Przypomniał początki Federacji Mediów Polskich oraz postać śp. Mirosława Rowickiego, zmarłego w tym roku założyciela i redaktora naczelnego «Kuriera Galicyjskiego»: «Dla nas wszystkich to co on robił, jest pewnym wyzwaniem, żeby jego spuściznę kontynuować dla dobra Polaków, którzy mieszkają na Wschodzie, dla dobra naszych relacji obustronnych».

Małgorzata Gosiewska, wicemarszałek Sejmu RP, podkreśliła, że działalność Federacji, a przede wszystkim bliska współpraca środowisk polskich, to stała budowa wspólnoty narodowej bez względu na miejsce zamieszkania. «Nie jesteście biernym obserwatorem zagrożeń» – dodała, odnosząc się do wydarzeń na Białorusi oraz kryzysu wywołanego przez pandemię. «Jesteście dla nas wielokrotnie źródłem informacji na temat różnych środowisk i instytucji. Dzięki temu Polska mogła udzielić odpowiedniego wsparcia lokalnym środowiskom» – powiedziała Małgorzata Gosiewska.

O znaczeniu polskich mediów na Wschodzie dla współpracy i dialogu, integracji środowisk i informowania o ich działalności mówili szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, współtwórca Federacji Michał Dworczyk, sekretarz Stanu, Pełnomocnik Rządu do Spraw Polonii i Polaków za Granicą Jan Dziedziczak oraz Sławomir Kowalski, dyrektor Departamentu Współpracy z Polonią i Polakami za Granicą Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Jerzy Wójcicki, prezes Federacji Mediów Polskich na Wschodzie poddał analizie obecnego stanu mediów polskich na Wschodzie, ich potrzeb oraz strategię rozwoju do 2030 roku.

Główne pytania, które stawiał Jerzy Wójcicki członkom Federacji dotyczyły ich pomysłów na wspólne projekty, propozycji usprawnienia współpracy z instytucjami państwowymi w Polsce, wizji organizacji w 2030 roku i innych tematów rozwojowych.

Oprócz rozmów na tematy stricte związane z działalnością FMPnW, w ramach tegorocznego zjazdu debatowano o perspektywach rozwoju współpracy w ramach Międzymorza i Trójkąta Lubelskiego, i sytuacji na Białorusi.

Podczas części zamkniętej członkowie redakcji polskich i polonijnych z Ukrainy, należących do FMPnW postanowili przedłużyć obecny skład Zarządu i funkcję obecnego prezesa na rok 2021 w związku z epidemią koronawirusa oraz podjęli uchwałę.

Uchwała nr 1/2020 podjęta przez dziennikarzy polskich zrzeszonych w Federacji Mediów Polskich na Wschodzie (FMPnW) w trakcie spotkania w dniu 6 listopada 2020 r.

Dziennikarze polscy i polonijni zrzeszeni w FMPnW, która działa na rzecz krzewienia języka i kultury polskiej, a także promowania dobrego imienia Polski w ich krajach zamieszkania, deklarują chęć dalszego poprawiania jakości treści swoich mediów przy aktywnej współpracy z partnerami z Polski. Dla dużej części z nas tworzenie mediów polskich i polonijnych to działalność społeczna, trwająca często 24 godziny na dobę. W swojej pracy zmagamy się z wyzwaniami związanymi z utrzymaniem ciągłości realizowanych przez nas działań – mimo braku wsparcia w pierwszej połowie każdego kolejnego roku – oraz wewnętrznymi uwarunkowaniami politycznymi i społecznymi pojawiającymi się w naszych krajach. Zaznaczamy, iż jakościowe zmiany w działalności FMPnW wymagają wyznaczenia planu rozwoju naszej organizacji w perspektywie czasowej do 2030 r. Zarysowanie obszarów, które wymagają wsparcia oraz skierowanie wspólnych wysiłków i zasobów na konkretne zadania, pozwoli usprawnić komunikację pionową oraz horyzontalną i pokaże naszym partnerom gotowość polskich mediów do wprowadzenia pozytywnych zmian. Ze względu na wyzwania, które przyniósł w 2020 rok, w tym te związane z epidemią koronawirusa, informujemy, że dokładamy wszelkich starań do rzetelnego informowania o rozwoju sytuacji z uwzględnieniem punktu widzenia państwa polskiego.

Federacja Mediów Polskich na Wschodzie nie akceptuje łamania praw człowieka zarówno na Białorusi, jak i w żadnym innym kraju, w którym aktywni są jej członkowie. Opieramy swoją działalność na wartościach chrześcijańskich i demokratycznych, nie możemy być bierni wobec sytuacji, w której władze centralne stosują instrumenty represji, podobne do tych, jakich używano wobec naszych dziadków i pradziadków w latach 1937-1938. Jesteśmy bardzo przychyli inicjatywom podobnym do Międzymorza czy Trójkąta Lubelskiego z uwzględnieniem aktywnego, a nie biernego, uczestnictwa krajów, które reprezentujemy. Zapewniamy również o naszej gotowości podjęcia działań mających na celu popularyzację tych inicjatyw na łamach wszystkich kierowanych przez nas mediów. Biorąc pod uwagę obecną sytuację międzynarodową wywołaną pandemią, jak również w celu przyspieszenia i usprawnienia prac FMPnW jesteśmy gotowi zbierać się także w trybie on-line. Odczuwamy silne wsparcie dla naszej aktywności płynące ze strony polskiego rządu i polskich instytucji pozarządowych. Zauważamy, że nasze postulaty sprzed roku, polegające na zapewnieniu ciągłości wsparcia, zostały uwzględnione i są brane pod uwagę podczas formowania budżetu na 2021 i kolejne lata. Apelujemy przy tym o przywrócenie dwuletniej promesy zapewniającej ciągłość i skuteczność pracy naszych redakcji.

Fot. Fundacja «Wolność i Demokracja»

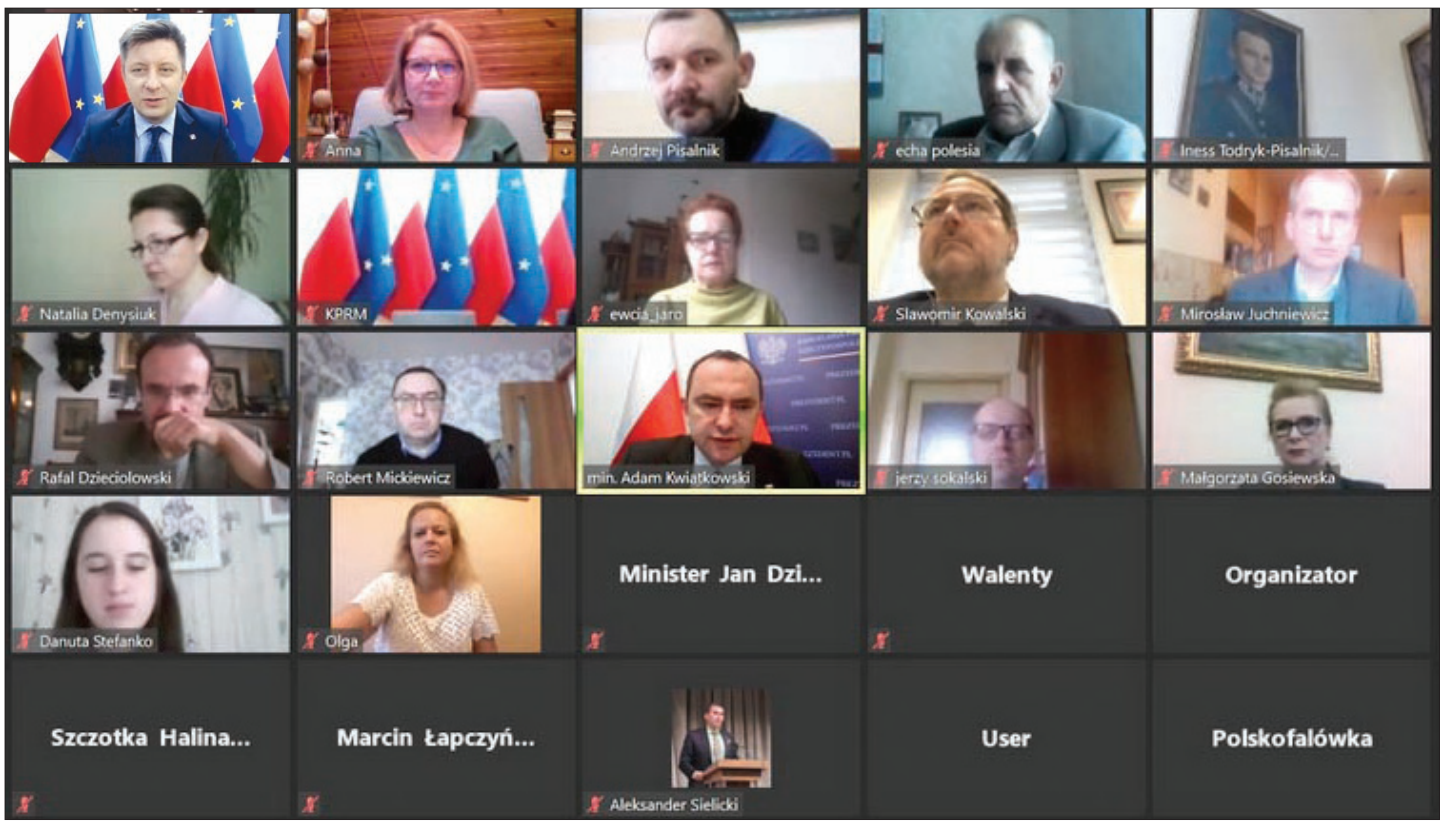

Federacja Mediów Polskich na Wschodzie to organizacja, która reprezentuje polskie redakcje działające na Wschodzie. Federację powołali 24 września 2013 roku przedstawiciele ponad 30 polskich redakcji z krajów dawnego ZSRS, uczestniczący w konferencji „Polskie media na Wschodzie" zorganizowanej w Senacie RP przez Fundację Wolność i Demokracja. Federacja została założona jako ciało wspierające i reprezentujące Polaków mieszkających za wschodnią granicą.

Organizatorami VII Zjazdu Federacji Mediów Polskich na Wschodzie są Fundacje Wolność i Demokracja oraz Pomoc Polakom na Wschodzie. Projekt jest współfinansowany przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów w ramach zadania publicznego dotyczącego pomocy Polonii i Polakom za granicą.

Siedziby Konsulatu RP w Czerniowcach

Budynek Konsulatu RP w Czerniowcach we wrześniu 1939 r. znalazł się w centrum wydarzeń decydujących o zachowaniu ciągłości państwa polskiego. W nocy 17/18 września 1939 r. przedstawiciele najwyższych władz państwowych, na czele z prezydentem Ignacym Mościckim i marszałkiem Edwardem Rydzem-Śmigłym, opuścili terytorium Rzeczypospolitej i o świcie 18 września 1939 r. znaleźli się w Czerniowcach. Przez miasto przebiegał także szlak ewakuacji złota Banku Polskiego – pisze na swoich stronach Instytut Polonika.

Konsulat RP w Czerniowcach początkowo mieścił się w prywatnym mieszkaniu d-ra Stanisława Kwiatkowskiego. W latach 20. XX w. placówka wynajmowała biura w kamienicy przy dzisiejszej ul. Lermontowa 6. Później Konsulat przeniósł się do oddalonej od centrum miasta willi, znajdującej się w pobliżu rezydencji metropolity Bukowiny (dzisiaj ul. Josefa Hlávki 12).

Warto wspomnieć, że tutaj w roku 1933 odbywał swoją pierwszą praktykę zagraniczną młody urzędnik MSZ Jan Kozielewski (Jan Karski). Oba budynki zachowały się do czasów obecnych. Kolejna zmiana siedziby, na dużo bardziej reprezentacyjną, nastąpiła zaledwie trzy miesiące przed wybuchem wojny. W czerwcu 1939 r. Konsulat zajął okazały pałacyk przy ul. Ormiańskiej 4, oddalony zaledwie o kilka kroków od ul. Pańskiej (najbardziej reprezentacyjnej ulicy miasta, aktualnie ul. Olhi Kobylanskiej) i kościoła ormiańsko-katolickiego. Tutaj funkcjonował przez rok, aż do zajęcia Bukowiny przez Sowietów w czerwcu 1940 r.

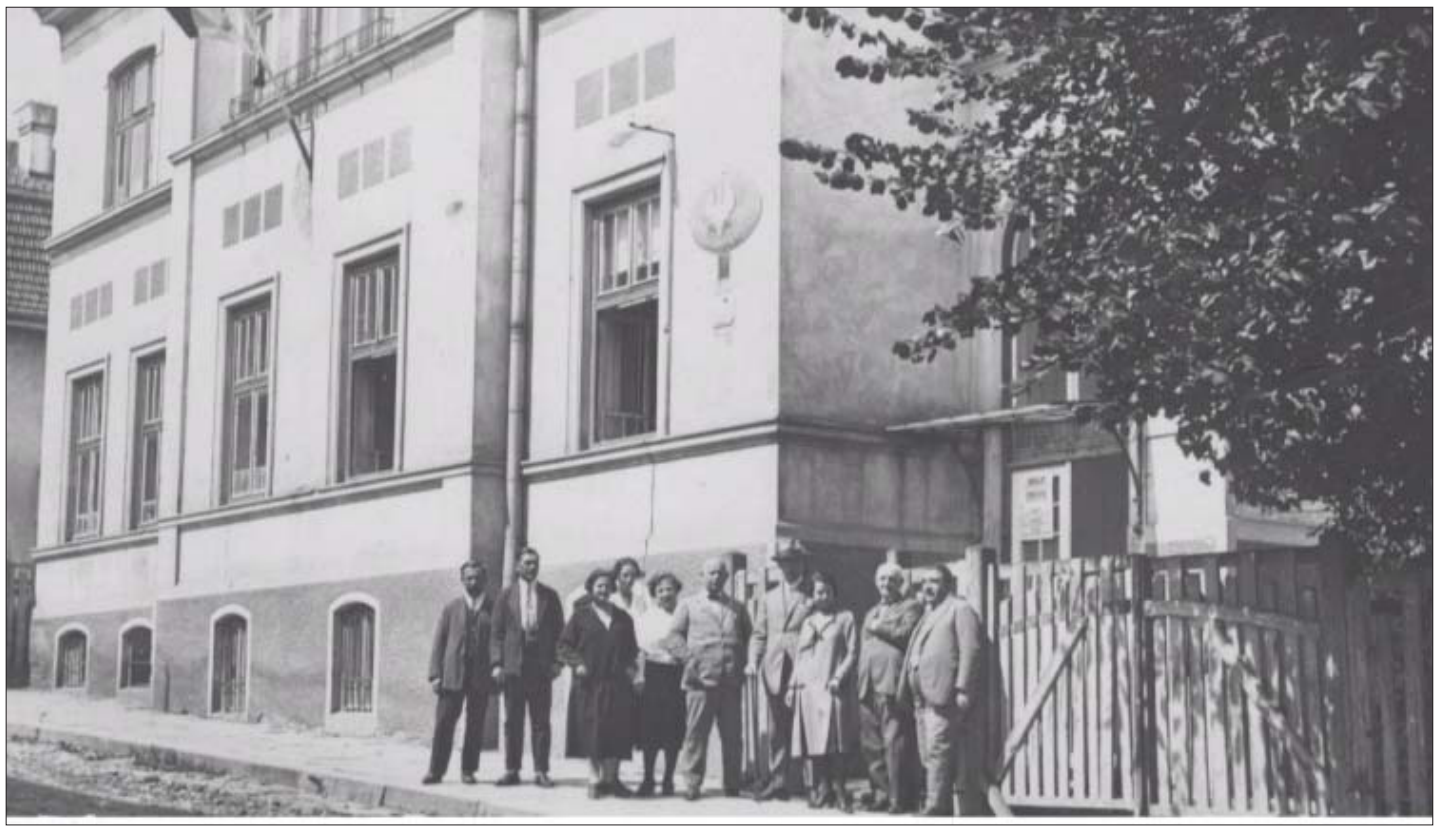

Siedziba konsulatu RP w Czerniowcach w latach 30. XX w. (aktualnie ul. Josefa Hlávki 12), fot. NAC

Niestety, niewiele wiadomo o wcześniejszej historii tego budynku, który był świadkiem tragicznych wydarzeń września 1939 r. Sądząc po architekturze, powstał zapewne na początku XX w. Pałacyk, chociaż wymaga gruntownego remontu, zachował się w stosunkowo dobrym stanie. W jego wnętrzach (dawnych salonach Konsulatu) można obejrzeć zabytkową stolarkę i witraże w oknach. Od strony podwórza zachowała się także oryginalna, przeszklona weranda. Aktualnie mieści się tam biblioteka lekarska.

Czerniowce, stolica Bukowiny, do I wojny światowej wchodziły w skład Austro-Węgier, ale od 1918 r. należały już do Rumunii. W mieście mieszkała wówczas liczna i dobrze zorganizowana społeczność polska. Jeszcze od czasów austriackich funkcjonowały tam szkoły z wykładowym językiem polskim oraz szereg organizacji społecznych i kulturalnych. Niewątpliwie bliskość granicy z Polską (zaledwie 30 km dzieliło Czerniowce od przejścia granicznego w Śniatyniu) korzystnie wpłynęła na podtrzymanie świadomości narodowej wśród czerniowieckich Polaków w okresie międzywojennym. Wiosną 1919 r. przez Bukowinę przejeżdżały tysiące uchodźców cywilnych oraz 4 Dywizja Strzelców gen. Żeligowskiego. Dlatego też powstała potrzeba utworzenia w Czerniowcach polskiego przedstawicielstwa konsularnego. Pierwszym konsulem honorowym został znany czerniowiecki lekarz i polski działacz narodowy, dr Stanisław Kwiatkowski. Latem 1920 r. Konsulat RP w Czerniowcach został pełnoprawną placówką polskiej służby zagranicznej i w takiej formie funkcjonował przez kolejnych 20 lat. W okresie międzywojennym Konsulat prowadził aktywną działalność na różnych polach. Zdecydowanie najwięcej uwagi poświęcał Polakom mieszkającym na Bukowinie. Dbał o poszanowanie przez władze rumuńskie prawa mniejszości polskiej do własnego szkolnictwa, tworzył drużyny harcerskie, czy godził zwaśnione organizacje polskie. Ważną częścią pracy Konsulatu była też obserwacja sytuacji na pograniczu rumuńsko-polskim, przede wszystkim wrogich wobec Polski i wpływowych na Bukowinie środowisk niemieckich i ukraińskich nacjonalistów.

Źródło: niezależna POLSKA.

Doskonalenie kompetencji językowej

14 listopada odbyły się szkolenia dziennikarskie pod tytułem: „Korekta i redakcja: poprawność językowa, błędy i zapożyczenia" zrealizowane w formie on-line.

Są to szkolenia przeznaczone dla osób piszących teksty w języku polskim do gazet i na portale, dbających o jakość swoich publikacji. W tym celu każdy dziennikarz miał okazję skorzystać ze szkoleń zrealizowanych w ramach projektu „Polska Platforma Medialna - Polonijne Media przyszłości 2020" realizowanego przez Fundację Wolność i Demokracja.

Szkolenia były prowadzone przez Agnieszkę Jastrzębską, która jest egzaminatorem Państwowej Komisji ds. Poświadczania Znajomości Języka Polskiego jako Obcego, oraz wykładowcą w zakresie nauczania języka polskiego jako obcego dla słuchaczy Studium Podyplomowego „Glottodydaktyka Polonistyczna – nauczanie języka polskiego jako obcego" UW (Uniwersytet Warszawski).

Głównym celem warsztatów było doskonalenie kompetencji językowej i komunikacyjnej potrzebnych w życiu zawodowym – poprawności, sprawności, skuteczności i estetyki posługiwania się językiem polskim w gazetach, oraz Internecie. Wiedza zdobyta podczas warsztatów pozwoli ich uczestnikom na świadomy, optymalny dobór zwrotów, form gramatycznych i środków stylistycznych. Program zajęć dotyczy szeroko rozumianej poprawności językowej (obejmującej najtrudniejsze zagadnienia gramatyczne, ortograficzne, interpunkcyjne, leksykalno-stylistyczne) ze szczególnym uwzględnieniem przykładów pochodzących z czasopism polskich wydawanych na Ukrainie.

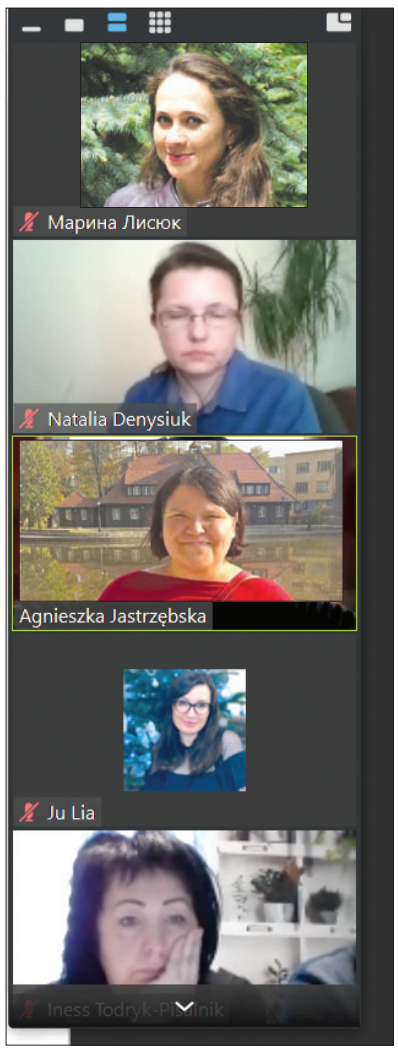

Podczas zajęć były omawiane najbardziej typowe i najczęściej popełniane błędy językowe, pojawiające się zarówno w komunikacji internetowej, jak i tradycyjnej.

Każdy uczestnik miał możliwość sprawdzić swoje umiejętności gramatyczne i leksykalne, samodzielnie odnaleźć błąd w wyrazie, lub w całym zdaniu, następnie wytłumaczyć go zebranym dziennikarzom. Kiedy sytuacja była szczególnie skomplikowana można było zasięgniąć po pomoc do pani prowadzącej.

Dzięki temu z jednej strony szkolenie jest wykładnią normy językowej, a z drugiej - prezentuje najważniejsze tendencje rozwojowe współczesnej polszczyzny.

Efektami szkolena jest znajomość istotnych zasad poprawnej polszczyzny i wyeliminowanie częstych błędów językowych, oraz nabycie umiejętności tworzenia i redagowania tekstów zrozumiałych dla czytelników, przejrzystych, skutecznie przekazujących informacje.

Marysia ŁYSIUK.

Projekt finansowany jest ze środków Kancelarii Premiera w ramach zadania publicznego dotyczącego pomocy Polonii i Polakom za granicą.

Партнерська зустріч

з Генеральним консулом

10 листопада у Чернівцях відбулася партнерська зустріч Генерального консула РП у Вінниці Дамяна Цярціньского з представниками Управління ДСНС, Чернівецької обласної державної адміністрації та Чернівецького обласного благодійного фонду «Пожежна допомога». Під час зустрічі було обговорено надання гуманітарної допомоги рятувальникам у рамках програми «Польська допомога».

Під час зустрічі обговорено закупівлю необхідного спеціалізованого обладнання в межах співробітництва з Польщею, яке підрозділи Управління ДСНС зможуть використовувати у своїй роботі з метою підвищення рівня готовності до надзвичайних ситуацій, у разі виникнення природних небезпек, спричинених паводками.

Spotkanie partnerskie

z Konsulem Generalnym

10 listopada w Czerniowcach Konsul Generalny Damian Ciarciński spotkał się z przedstawicielami Państwowej Służby Ukrainy ds. Sytuacji Nadzwyczajnych, Państwowej Administracji w Czerniowcach oraz Czerniowieckiego Funduszu Charytatywnego "Pomoc straży pożarnej". Podczas spotkania omówiono sposób udzielania pomocy humanitarnej ratownikom w ramach projektu "Polska Pomoc".

Na spotkaniu został omówiony zakup niezbędnego sprzętu we współpracy z Polską, który jednostki Państwowej Służby Ukrainy ds. Sytuacji Nadzwyczajnych będą mogły wykorzystywać w swojej pracy w celu zapewnienia szybkiego reagowania na sytuacje kryzysowe w przypadku zagrożeń naturalnych spowodowanych powodzią.

Чернівчанка – телеведуча на польському телебаченні

Вже чверть століття на польських екранах транслюється україномовна передача «Теленовини»

Це єдина загальнопольська програма про життя української національної меншини в Польщі. «Теленовини» транслюють на Польському телебаченні від 1995 року, проте ідея зародилася ще раніше – у 1988 році, коли у Ґданську тривала робота, щоби заснувати Союз української незалежної молоді.

– Ми збирали підписи під заявою, щоби на польському радіо на центральному рівні з'явилися україномовні передачі. Звичайно, Радіокомітет, до якого потрапила заява, нам не відповів, – розповідає **голова Об'єднання українців у Польщі Петро ТИМА.**

Він пригадує, що тоді ефіри українською мовою звучали вже в Кошаліні, Ольштині, Жешові та Щеціні. Проте не було загальнопольської україномовної передачі. Зрушення відбулись лише завдяки зміні політичної ситуації після 1989-го. У Польщі почали з'являтися україномовні телевізійні програми.

– На відзначенні третьої чи четвертої річниці Незалежності України у Варшаві я зустрів Вєслава Валендзяка, якого знав із Ґданська. Він тоді був головою Польського телебачення. Спитав, чому ми не працюємо над створенням української передачі на рівні Варшави. Саме тоді утворився Білостоцький осередок телебачення, де готували програми для меншин, – розповідає Петро Тима.

Яна Стемпнєвич під час підготовки передачі.

Згодом після домовленості з Польським телебаченням Варшавський осередок телебачення почав випускати «Теленовини». Передачу на плівках розсилали до регіональних осередків. У першій команді, яка виготовляла «Теленовини», крім Петра Тими, були Єва Почтар, Івона Шост, Володимир Наконечний, Ярослав Юнко, художник-дизайнер Андрій Марушечко.

– Більшість з нас не мала досвіду роботи на телебаченні. Але важливо, що передача була про українців з усіх регіонів Польщі та те, що до її створення залучили членів української громади. Звичайно, ми не зосереджувалися лише на Польщі. Я навіть колись зробив матеріал про церкву у Торонто, парафіянами якої є українці з Польщі. «Теленовини» теж широко транслювали матеріали про Майдан 2004 року, яку дивилися не лише українські глядачі, – згадує голова Об'єднання українців у Польщі.

Нашу передачу позитивно сприйняли й оцінили не лише україномовні поляки і українці-емігранти, а й фахівці-медійники. У 2001 році передача отримала нагороду голови Національної ради з питань телебачення і радіомовлення Юліуша Брауна, у 1999 році – нагороду на Міжнародному фестивалі фільмів та програм на телебаченні і радіо про національні меншини «Мій рідний край», а в 2002-му – відзнаку на фестивалі «Разом» у Ялті.

Боротьба за передачу

Постійні реформи на телебаченні впливали на ситуацію з «Теленовинами» та їхньою «сіткою» в ефірі. Траплялося так, що програма виходила в різних регіонах у Польщі в різні дні, навіть тижні.

– Ми бачили, що для декого передача є «п'ятим колесом у возі». Не раз деякі осередки телебачення не лише не хотіли її транслювати, а треба було її захищати, щоб не зняли з ефіру зовсім. Тому це питання не раз виносили на рівень комісії Сейму. Мені довелося говорити про «Теленовини» майже з усіма головами Польського телебачення. Реально були періоди суцільної боротьби за передачу, – зізнається Петро Тима.

Про закриття «Теленовин» йшлося у 2006-му, потім – у 2009-му. Причиною називали «економічні реалії». Продукція «Теленовин», котра коштувала тоді 14 000 злотих, була занадто дорогою для програми, що має так мало глядачів, – інформував у 2009 році Об'єднання українців у Польщі голова Інформаційного агентства «TVP S.A.» Ян Пінський.

Після протестів українців, які живуть не лише в Польщі та Україні, а й в інших країнах світу, збирання підписів на захист програми – її не ліквідували. Варто згадати, що прореагували на цю ситуацію також українські дипломати та депутати Верховної Ради України.

Наступна криза настала 2013-го, коли телепередача виходила на «TVP Info». Вона мала тоді неочікувано високий рейтинг, її дивилися близько 200 000 глядачів. Через реформу телеканалу «TVP Info «Теленовини» перенесли до регіонального телебачення на «TVP3», де вона виходить і сьогодні

Андрій Вархіл, Яна Стемпнєвич та оператор пан Збишек. Під час Молодіжного ярмарку у Ґданську (JarmaRock FEST).

Як привабити нових глядачів?

– «Теленовини» починалися як суто інформаційна передача для української меншини. Але від 1995 року багато чого помінялося. Активність української меншини зменшується з кожним роком, а щораз більш помітними стають українці, які нещодавно приїхали до Польщі. Тому сьогодні передача має трьох адресатів – представників меншини, мігрантів та загального глядача, який цікавиться українцями в Польщі, – говорить Андрій Вархіл, головний редактор програми з 2001 року.

Кілька років тому в «Теленовинах» з'явилася ведуча. Це – Яна Стемпнєвич, співавторка програми.

– Яна дуже позитивно вплинула на програму. Вона орієнтується в темах, пов'язаних з мігрантським середовищем, має власний досвід і водночас розуміє справи нацменшини. Програма помінялася, стала цікавішою, – наголошує Андрій Вархіл.

Яна Стемпнєвич (з дому Віноградник) – чернівчанка, свого часу закінчила філфак ЧНУ і польську недільну школу при гімназії №3 (вчителька – п.Луція Ушакова), була активною членкинею молодіжної організації «Огніско» при Товаристві польської культури ім.А.Міцкевича. Яна вважає вважає, що зараз передача показує різноманіття українців, які живуть у Польщі. Вона каже, що «Теленовини» – це свого роду платформа, де одні українці дізнаються про інших.

– Колись студенти з України, які тут навчаються, сказали мені на камеру, що тільки у Польщі від своїх однолітків з української меншини дізналися, що таке акція «Вісла». Я сподіваюся, що наша програма знайомить цих різних українців між собою. А при нагоді про нас дізнаються і поляки, – зауважує Яна Стемпнєвич.

Саме з її особистої ініціативи «Теленовини» сьогодні присутні у Фейсбуці. На сторінці передачі з'являється інформація не лише про підготовку та випуск чергової програми, але й новини про українські події у Польщі та різноманітна інформація, важлива для українців.

– Звісно, Фейсбук-сторінка допомагає зацікавити людей передачею. Тут ми інформуємо наших глядачів, наприклад, про зміну години чи навіть дня виходу передачі в ефір, на що ми, на жаль, не маємо впливу, – пояснює Яна Стемпнєвич.

Редактори постійно думають над тим, як зацікавити програмою нового глядача. Варто згадати, що останнім часом нового українського глядача намагаються привабити до себе комерційні телеканали. Улітку цього року регіональна телевізійна програма у Вроцлаві «ECHO-24» випустила нову передачу «Dzień dobry we Wrocławiu», адресовану до українських мешканців міста. А у вересні 2017-го на варшавському телеканалі «Superstacja» почала виходити щотижнева інформаційно-публіцистична передача «На часі UA». Вона адресована українцям, які нещодавно приїхали до Польщі. Журналісти в ефірі відповідали на важливі щоденні питання та радили, як полегшити життя українців у Польщі. Проєкт проіснував лише кілька місяців.

– Тому ми намагаємося зрозуміти, чого хоче глядач і як завоювати увагу молодого покоління. Звичайно, найлегше приваблювати скандальною інформацією, але ми цим не займаємося, бо маємо свою концепцію. Ми прагнемо достукатися до нашого читача, особливо молодого, правдивим словом про життя нашої діаспори, а також великої української заробітчанської громади, – каже Андрій Вархіл.

Хто вміє знімати, запрошуємо!

Нові проблеми у «Теленовин» виникли у зв'язку з пандемією коронавірусу.

– Радіопрограми чи газетні статті можна зробити і телефоном, а на телебаченні потрібна картинка. А з чого її зараз робити, якщо подій обмаль? – розмірковує головний редактор. – Наша передача завжди орієнтувалася на події, організовані різними українськими організаціями в Польщі. А зараз активність впала майже до нуля. Звичайно, дещо відбувається онлайн, і ми робимо про це якісь короткі новини. Проте з цього не «зліпиш» великого сюжету, як це було раніше. А програму, яка триває 24 хвилини, треба чимось заповнювати, – зізнається головний редактор «Теленовин».

Зараз програми готують дистанційно, а не у студії. У зв'язку з цим у редакторів передачі з'являються нові пропозиції.

– Оскільки ми зараз через обмеження не можемо виїжджати на зйомки, то шукаємо операторів на місцях, які живуть поза Варшавою. Якщо хтось має цікаву ідею для матеріалу про українську громаду в Польщі та відповідні операторські вміння, просимо зв'язуватися з нами, – заохочує Яна Стемпнєвич.

Гості «Теленовин» під час підготовки передачі. Фото з фейсбук-сторінки «Теленовин».

Петро ЖУКОВСЬКИЙ.
Познань – Варшава – Чернівці.

Pamięci Wojciecha Dębowskiego

Szanowni Prezesi, Członkowie władz wszystkich szczebli, Członkowie „Wspólnoty Polskiej", Przyjaciele i Partnerzy Polonijni,
wczoraj dotarła do nas smutna wiadomość o śmierci Wojciecha Dębowskiego – człowieka, który zapisał na kartach Wspólnoty wiele pięknych działań służących realizacji naszej misji. W sposób szczególny kojarzy się jednak z ideą Zimowych Światowych Igrzysk Polonijnych, których był niestrudzonym propagatorem i organizatorem. Przez wiele lat jego ukochane Beskidy były miejscem zmagań sportowców polonijnych, ale też miejscem kojarzonym z serdecznością i otwartością głównego Gospodarza. Idea sportu i Igrzysk, pomimo że była najważniejszą, to przecież nie jedyną z jego aktywności. Polacy na Zaolziu, na Wileńszczyźnie, dziesiątki turnusów dzieci polskiego pochodzenia przyjeżdżających na wakacyjny wypoczynek.... można by długo wymieniać listę jego aktywności. Zdobywane latami doświadczenie przekazywał innym. Miałem zaszczyt korzystać z rad i pomocy w czasie wspólnego zasiadania w różnych ciałach statutowych „Wspólnoty Polskiej", co nie było bez wpływu na powstanie ważnych inicjatyw kierowanych do Polonii. Do końca, właściwie do dnia śmierci odzywał się jak nie z radą czy pytaniem, to z chęcią podzielenia się uśmiechem i życzliwością... „dobrego dnia", „smacznej kawy"... Tak po prostu.

Tak jak wielu z nas, zapamiętam Wojtka jako prawego, dobrego człowieka, zawsze lojalnego i chętnego do pomocy. Dlatego chciałbym, aby oprócz pamięci pozostała po nim trwała pamiątka. Może taką, z której i on ucieszyłby się żyjąc, byłoby ustanowienie na kolejnych Zimowych Igrzyskach Polonijnych Nagrody Fair Play im. Wojciecha Dębowskiego? Będę o to wnioskował do Zarządu Krajowego i Komitetu Organizacyjnego Igrzysk.

Drodzy, pożegnanie naszego Przyjaciela odbędzie się w czasie trudnym, z licznymi ograniczeniami i zagrożeniami, więc nie wiem na ile będzie możliwy szeroki udział reprezentacji „Wspólnoty Polskiej". Wiem jednak, że Wojtek jako osoba bardzo wierząca najbardziej liczy na to, co teraz najważniejsze i co możemy mu bez względu na pandemię ofiarować – szczerą modlitwę w intencji Jego Duszy, do czego z serca wszystkich zachęcam. Kieruję jednocześnie, w imieniu Zarządu Krajowego, prośbę do J.E. ks. biskupa Wiesława Lechowicza, członka Rady Patronackiej „Wspólnoty Polskiej" o odprawienie w tejże intencji Mszy Świętej, w której będziemy mogli uczestniczyć online.

Łącząc się w powadze i zadumie towarzyszącej stracie jaką ponieśliśmy,
Prezes Stowarzyszenia „Wspólnota Polska"
Dariusz Piotr Bonisławski

Warszawa, dnia 19 listopada 2020 r.

Na Bukowinę, w Czerniowce dotarła smutna wiadomość o śmierci Wojciecha Dębowskiego – człowieka, który zapisał na kartach Wspólnoty Polskiej wiele pięknych działań.

Wieloletni prezes Oddziału Stowarzyszenia „WSPÓLNOTA POLSKA" w Bielsku Białej. Organizator wielu przedsięwzięć łączących środowisko bielskie i śląskie z Polakami na Ukrainie. Wypróbowany partner Bukowińskiej Polonii.

Zapamiętaliśmy Wojciecha Dębowskiego jako prawego, dobrego człowieka, zawsze lojalnego i chętnego do pomocy.

Dzięki jego aktywności była otrzymana pomoc finansowa na remont kościoła w Czerniowcach. W 2014 roku osobiście brał udział w uroczystości nadania tytułu Bazyliki Mniejszej kościołowi Podwyższenia Krzyża Św. w Czerniowcach.

Pomagał w wyposażeniu zaplecza dydaktyczno-katechetycznego w Czerniowcach oraz w zakupie sprzętu komputerowego, audio-medialnego na Parafię w Czerniowcach i Trembowli. Wspierał też wspólnotę Polaków w Berdiańsku pomocą humanitarną.

Przez kilkanaście lat współorganizował wyjazdy dzieci z polskich rodzin mieszkających na Ukrainie na odpoczynek do Polski, pomagał w organizacji wyjazdów-pielgrzymek dorosłych osób z Ukrainy do Polski. Był w tym bardzo zaangażowany.

Gościliśmy go w kościele i w Domu Polskim w Czerniowcach. Pozostanie się w naszej pamięci ...

Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie
A światłość wiekuista niechaj mu świeci.
Niech odpoczywa w pokoju wiecznym.
Amen.

Zarząd Główny Organizacji Społecznej „Obwodowego TKP im. Adama Mickiewicza"
Redakcja „Gazety Polskiej Bukowiny".

Zmarła Anna Kaczmarek

W piątek, 20 listopada 2020 r. Rzgów żegnał Annę Kaczmarek, która zmarła 13 bm. Żegnały ją też Towarzystwa Kultury Polskiej w Czerniowcach, Storożyńcu, Starej Hucie, którę bardzo dobrze znały całą rodzinę Kaczmarków.

Anna Kaczmarek była osobą powszechnie znaną i cenioną nie tylko w Rzgowie, ale wśród Polaków tu na Bukowinie. Właśnie Włodek Kaczmarek, wspierany przez Panią Annę był jednym z inicjatorów stałej współpracy gminy Rzgów z Bukowiną.

Rodzinie, bliskim składamy najgłębsze wyrazy współczucia. W tych smutnych chwilach jesteśmy z Wami i modlimy się za duszę Anny Kaczmarek.

Wieczny odpoczynek racz Jej dać Panie

A światłość wiekuista niechaj Jej świeci!

Niech odpoczywa w pokoju wiecznym

Amen!

Zarząd Główny Organizaci Społecznej „Obwodowe TKP im. Adama Mickiewicza"
Redakcja „Gazety Polskiej Bukowiny"

KONKURS
„Najpiękniejsza, bożonarodzeniowa Kartka 2020"

Zapraszamy dzieci i młodzież do udziału w tegorocznym konkursie na najpiękniejszą kartkę bożonarodzeniową. Kartka powinna być wykonana ręcznie, dowolną techniką – farbami, kredkami, ołówkiem, wycinanką, itp.

Ocenimy pomysłowość, oryginalność, elementy bożonarodzeniowe uwzględniające polską tradycję i wrażliwość, estetykę i poziom artystyczny wykonanej pracy. Szczegóły znajdą Państwo w regulaminie, który umieściliśmy na stronie w materiałach do pobrania u dołu strony.

Prosimy o nadesłanie w formie elektronicznej na adres **e-mail: kijow.wk.kartka@msz.gov.pl**

w skanu formacie pdf lub jpg pracy plastycznej, format A5, **do 13 grudnia br.**

Organizatorem konkursu jest Ambasada Rzeczypospolitej Polskiej w Kijowie.

REGULAMIN KONKURSU
„Najpiękniejsza, bożonarodzeniowa Kartka 2020"

§1 Postanowienia ogólne

1. Niniejszy Regulamin określa zasady uczestnictwa w konkursie Najpiękniejsza, bożonarodzeniowa Kartka 2020".

2. Organizatorem konkursu jest Ambasada Rzeczypospolitej Polskiej w Kijowie.

3. Celem konkursu jest popularyzowanie polskich tradycji świątecznych.

§2 Warunki wzięcia udziału w konkursie

1. Konkurs przeznaczony jest dla dzieci i młodzieży.

2. Uczestnik ma za zadanie wykonać ręcznie jedną kartkę świąteczną, wybraną dowolnie techniką umożliwiającą powielanie w druku.

3. Na pierwszej stronie kartki może zostać umieszczony tekst w języku polskim „Boże Narodzenie", „Boże Narodzenie 2020" lub podobny.

4. Warunkiem przystąpienia do Konkursu jest nadesłanie w formie elektronicznej na adres e-mail : kijow.wk.kartka@msz.gov.pl skanu w formacie pdf lub jpg pracy plastycznej, format A5; technika dowolna (farby, kredki, ołówek, wycinanka itd.);

5. Przedstawiciel, który dostarcza prace zobowiązany jest do utworzenia zbiorczej listy z imionami i nazwiskami uczestników wraz z nazwą szkoły, stowarzyszenia lub organizacji polskiej.

6. W treści maila należy podać dane autora pracy Konkursowej (imię, nazwisko, wiek, adres, telefon, ewentualnie opiekun).

7. Termin nadsyłania prac do 13 grudnia 2020.

8. Udział w Konkursie i związane z nim udostępnienie danych jest całkowicie dobrowolne. Osoba, która przystąpiła do Konkursu (dalej: „Uczestnik") jest związana warunkami Regulaminu i go akceptuje.

9. Udział w Konkursie jest jednoznaczny z zapoznaniem się i akceptacją Regulaminu.

§3 Zgłaszanie prac do Konkursu

1. Prace konkursowe muszą być pracami własnymi, nigdzie wcześniej niepublikowanymi, niebędącymi przedmiotem innego konkursu oraz nieobciążonymi wadami prawnymi lub roszczeniami osób trzecich.

2. Uczestnik „Konkursu" zobowiązuje się do przestrzegania zasad określonych w „Regulaminie" a jednocześnie potwierdza, że spełnia wszystkie wymagania, które uprawniają go do udziału w „Konkursie",

3. Uczestnik „Konkursu" oświadcza, że jego praca w rozumieniu prawa autorskiego, w szczególności teksty, opisy, komentarze, zdjęcia, grafiki, rysunki itp., zamieszczone w pracy konkursowej stanowią jego wyłączną własność i zostały przez niego wykonane.

4. Uczestnik oświadcza, iż zapoznał się z Regulaminem Konkursu na najlepszą pracę na temat „Najpiękniejsza, bożonarodzeniowa Kartka 2020", który akceptuje i zobowiązuje się stosować do jego postanowień. Świadomy(a) odpowiedzialności karnej wynikającej z tytułu naruszenia przepisów ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz.U. z 2017 r. poz. 880, z późn. zm.), a także odpowiedzialności cywilnoprawnej oświadcza, że jest twórcą Pracy konkursowej nadesłanej na ww. Konkurs, a także że Praca konkursowa została wykonana przez Uczestnika osobiście, nie stanowi opracowania cudzego dzieła i przysługują jemu/jej do niej pełne prawa majątkowe wraz z prawem zezwalania na wykonywanie zależnego prawa autorskiego. Jednocześnie Uczestnik oświadcza, że ww. praca konkursowa nie narusza praw autorskich w rozumieniu ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych osób oraz dóbr osobistych chronionych prawem cywilnym. W przypadku takiego naruszenia, w stosunku do osób trzecich będę ponosić odpowiedzialność wyłączną.

§ 4. Zasady i przebieg konkursu

1.Prace uczestników oceniane będą przez Komisję, która w swojej ocenie będzie uwzględniać:

a. elementy bożonarodzeniowe uwzględniające polską tradycję i wrażliwość;

b. poziom artystyczny wykonanej pracy;

c. oryginalność;

d. pomysłowość;

e. estetykę wykonania;

2. W jury zasiądą przedstawiciele Ambasady Rzeczypospolitej w Kijowie.

3. Konkurs zostanie rozstrzygnięty dn. 15.12.br.

4. Wybrane kartki zostaną wysłane przez Ambasadora RP na Ukrainie do Polski.

§5 Prawa własności intelektualnej

1.Uczestnik konkursu zezwala na wykorzystanie i przetwarzanie informacji osobowych umieszczonych na kartce.

2. Uczestnik wyraża zgodę na wykorzystanie przez organizatora materiałów dostarczonych do konkursu do działań informacyjno-promocyjnych.

3. Sprawy nie ujęte w regulaminie rozstrzyga organizator.

4. Organizator zastrzega sobie prawo zmian w regulaminie, jeżeli nastąpi taka konieczność i prawo ostatecznej interpretacji powyższego regulaminu.

5.Organizator konkursu zastrzega sobie prawo do bezpłatnej publikacji, druku, powielania oraz wysyłki kartek.

Pięćdziesiąte urodziny są wyjątkowe. Pół wieku na świecie daje okazję do wielu refleksji. 20 listopada obchodzi swoje 50-e urodziny polonista i aktywny członek Towarzystwa Kultury Polskiej im. Jana Pawła II w Starej Hucie oraz zespołu redakcyjnego "Gazety Polskiej Bukowiny".

Tomasz KAŁUSKI

W uroczystym dniu Twoich 50. urodzin przesyłamy Ci bukiet najwspanialszych życzeń: zdrowia, uśmiechu i szczęścia, radości każdego dnia oraz wszelkiej pomyślności Bądź jasnym promieniem dla tych, co słońca nie znają.

Żyj zawsze czynem – nigdy marzeniem i niech Cię ludzie kochają.

Wszystkiego najlepszego z okazji 50-tych urodzin!

Zarząd Główny Organizacji Społecznej
„Obwodowe TKP im. Adama Mickiewicza"
Redakcja „Gazety Polskiej Bukowiny".

„Gdzie jest miłość, tam jest życie." (Mohatma Gandi)

Przystanki Tomasza Kałuski związane z nami i naszym krajem:

Warszawa – Polska → Ukraina – Stara Huta → Nauczyciel – Język polski → Miłość – Rodzina → 50 lat – Jubileusz →

TOMASZ KAŁUSKI przyjechał do nas z Warszawy i mieszka w naszym kraju od wielu lat wraz z rodziną, jaką tutaj u nas w Starej Hucie założył. „Gdzie jest miłość, tam jest życie." (Mohatma Gandi). To jest prawda.

Przyjechał do Starej Huty pewnie, aby zapoznać się z naszą kulturą, tradycjami, językiem oraz aby zrealizować swoje plany przyszłościowe. Udało to się mu na 100 %. Pan Tomasz świetnie dogaduje się ze swoimi uczniami i często organizuje im w czasie wolnym ciekawe zabawy. Dzieciom podoba się język polski, no i oczywiście, Pan Tomasz, jako nauczyciel. Na jego lekcjach można nie tylko wiele dowiedzieć się, ale także otrzymać dobry «zastrzyk» humoru. On jest szczery, sprawiedliwy, dyplomatyczny, ciekawy, zawsze gotowy do pomocy i bardzo wesoły. Jego ciepły uśmiech podnosi nastrój nie tylko dzieciom, ale i całemu gronu pedagogicznemu. Często wnosi propozycje i coś nowego w szkolną wspólną pracę.

W starohuckim gronie pedagogicznym jest dużo młodych nauczycieli, ktrych uczył Pan Tomasz. Dla nich on jest wzorem, przykładem nauczyciela i mentorem.

SĄ W ŻYCIU CHWILE, *które zostają w pamięci, mimo upływu czasu ....*
SĄ W ŻYCIU OSOBY, *które ubogacają świat pięknem i dobrocią swego serca ...*
SĄ W ŻYCIU SPRAWY, *które warto kontynuować ...*

WYRAŻAM WDZIĘCZNOŚĆ przede wszystkim Bogu, że postawił na mojej drodze osobę p. Tomasza Kałuskiego, nauczyciela o wielkim i szlachetnym sercu. Nauka języka polskiego w szkole była przygodą. Wdrażanie w tajniki historii, kultury, literatury a zwłaszcza ortografii było wielką pasją p. Tomasza. Każda lekcja była solidnie przygotowana i przeprowadzona w interesujący sposób. Jako uczniowie zauważyliśmy, że ten młody nauczyciel dużo wymagał od siebie, ale jeszcze więcej od nas... Moja klasa otrzymała przywilej, że naszym wychowawcą został p. Tomasz i było do przewidzenia, że pomieszczenie klasy zamieni się w «małą Polskę». Do dziś w sposób wyjątkowy, przynoszący ciepłe wspomnienia dzieciństwa, wybrzmiewają słowa «A TO POLSKA WŁAŚNIE». Z wielką dumą patrzyliśmy na ten napis i z nutą tęsknoty powtarzaliśmy «A to Polska właśnie». Tu rodziła się motywacja do nauki języka polskiego i miłość do Polski.

Ze swej strony osobiście pragnę podziękować za wszystkie dodatkowe lekcje, które przyczyniły się do ubogacenia mojej osobowości. Owocem tej pracy było dobre przygotowanie do studiów na wydziale filologicznym we Wrocławiu.

Czcigodny p. Tomaszu, w imieniu całej mojej klasy, wyjątkowej klasy (w szerokim znaczeniu tego słowa) pragnę złożyć najserdeczniejsze życzenia z okazji Jubileuszu. Niech dobry Bóg wynagrodzi trud wychowania dzieci i młodzieży i na następne 50 lat obdarzy mocnym zdrowiem, siłą i wszelkimi potrzebnymi łaskami.

s. Halina LUPTOWICZ.

NASZĄ KLASĘ p.Tomasz zaczął uczyć języka polskiego w 1995. Byliśmy w drugiej klasie. Zostało w pamięci, jak bardzo zwracał uwagę, by starannie i kaligraficznie wypisywać literki. Uczył nas historii, kultury i tradycji Polski, naszej Ojczyzny. Te lekcje zawsze były szczególnie interesujące. W klasie szóstej, został naszym wychowawcą. Właśnie wtedy poświęcał nam czas nie tylko w godzinach lekcyjnych, lecz i w pozalekcyjnych. Brał nas na wycieczki w góry z noclegami. To były fantastyczne przeżycia. Wspierał nas w trudnych chwilach i motywował do zdobywania wiedzy. Dziękujemy za wszystkie lata, kiedy nas Pan uczył i wychowywał.

Z okazji jubileuszu życzymy p.Tomaszowi zdrowia, szczęścia, spełnienia wszystkich marzeń, aby nie zabrakło zapału do kształcenia nowego, młodego pokolenia.

Uczniowie 1995-2002.

KOCHANY PANIE TOMASZU! Od całego grona pedagogicznego serdeczne Dzięki za to, że jesteś z nami, za Twoją dobroć i miłość do dzieci. Z okazji 50 – tych urodzin składamy najserdeczniejsze życzenia. Dużo zdrowia, szczęścia i spełnienia wszystkich marzeń. Niech każdy następny rok przynosi wszystko to, co w życiu najpiękniejsze. Życzymy dużo uśmiechu, miłości i niech zawsze radość w Twym sercu gości. Sto lat!!!

SERDECZNIE WITAMY naszego wychowawcę Pana Tomasza z Jubileuszem. Życzymy zawsze być pozytywnym, radosnym, mądrym i szczęśliwym człowiekiem. Panie Tomaszu, zawsze byłeś i będziesz dla nas ulubionym nauczycielem i najlepszym przyjacielem. Dziękujemy za to, że zawsze pomagałeś nam znaleźć wyjście z różnych sytuacji. Zawsze uczyłeś nas być dobrymi ludźmi. Dziękujemy za Twoją pracę, wyrozumiałość i cierpliwość, oraz dziękujemy za to, że przez te lata szkolne byłeś naszym szkolnym tatą. Wszystkiego najlepszego!!!

Uczniowie 2002-2007 roku.

PANIE TOMASZU! Dziękujemy za Twoją życzliwość i zrozumienie. Z okazji Twoich 50-tych urodzin życzymy Ci spokoju, radości, szczęścia, spełniena wszystkich marze, dużo rodzinnej miłości przede wszystkim mocnego zdrowia i wytrwałości. Cieszymy się, że jesteś naszym wychowawcą.

9 klasa.

100 lat!!! Szanujemy i kochamy Cię!!!

PRZEPISY

Dania i potrawy postne

Kotlety grzybowe

Składniki: *0,5 kg grzybów (mogą być pieczarki),garść grzybów suszonych, 1 łyżka oliwy z oliwek, 1 mała cebula, 1 bułeczka, 0,5 szklanki wody, 1, 5 łyżki mąki grochowej (lub 1 łyżka ziemniaczanej), 2 łyżki śmietany (12 procent), sól i pieprz, oliwa do smażenia, bułka tarta.*

Sposób przygotowania: Oczyszczone grzyby i cebulę bardzo drobno siekamy i podsmażamy na oliwie. Bułeczkę namaczamy w wodzie i razem z mąką grochową, solą i pieprzem miksujemy w blenderze. Oddzielnie mielimy na proszek grzyby suszone. Powstałą masę mieszamy ze śmietaną, grzybami, cebulą i zmielonymi na proszek grzybami suszonymi. Formujemy kotlety, obtaczamy w bułce tartej i smażymy na oliwie na złocisty kolor z obu stron.

Fasolka z warzywami

Składniki: *1,5 szklanki fasoli, 1 cukinia, 1 papryka, 700 g pomidorów, 2 duże cebule, 3 ząbki czosnku, oliwa z oliwek, z przypraw potrzebujemy – sól, pieprz, 1 łyżkę słodkiej papryki, odrobinę suszonej papryczki chili, szczyptę majeranku i czabru, 3 listka laurowe, 5 sztuk ziela angielskiego.*

Sposób przygotowania: Fasolę namaczamy w wodzie na noc. Następnie gotujemy na średnim ogniu bez przykrycia 10 minut, po czym zostawiamy pod przykryciem – na małym ogniu – aż do miękkości. Pod koniec gotowania solimy fasolę. Odlewamy 1/3 szklanki wody z fasoli, a resztę wylewamy.

Cebulę kroimy w plastry i w dużym garnku szklimy ją na rozgrzanej oliwie. Myjemy paprykę, oczyszczamy z pestek i kroimy w kostkę. Dodajemy ją do cebuli razem z zielem angielskim i listkiem laurowym. Zalewamy wodą z fasoli i dusimy pod przykryciem 10 minut. W tym czasie sparzamy wrzątkiem pomidory i pozbywamy się skórki. Miksujemy je z czosnkiem. Kroimy w kostkę cukinię i razem z pomidorową masą dodajemy do garnka. Gotujemy na małym ogniu do momentu – aż sos zgęstnieje – do 30 minut. Do gotowego sosu dodajemy fasolę, doprawiamy i mieszamy.

Pasta z pieczonej dyni

Składniki: *2 szklanki upieczonej obranej dyni, 4 łyżki mleka, 2 łyżki oleju, pół łyżeczki soli, 1 ząbek czosnku, grubo zmielony czarny pieprz do smaku, kurkuma, garść prażonych łuskanych pestek dyni, garść prażonego sezamu, świeża natka pietruszki, 8 kromek chleba tostowego.*

Sposób przygotowania: Na suchej patelni podprażamy zmieszane nasiona – sezam i dynię. Upieczoną i wystudzoną dynię wkładamy do misy blendera, dodajemy resztę składników – mleko, sól pieprz, kurkumę i czosnek. Miksujemy na gładki krem, gdy jest za gęsty dodajmy łyżkę oliwy. Pastę przekładamy do miseczki, posypujemy uprażonymi ziarnami, część z nich możemy pozostawić bezpośrednio na kanapki. Pieczywo tostowe smarujemy pastą. Posypujemy pietruszką dla ozdoby.

Chlebek dyniowy na jesienną szarugę

Składniki: *500 g mąki chlebowej, 3 g drożdży, 100 ml mleka, 1/2 łyżeczki cukru, 1 łyżeczka drobnej soli, 1/4 szklanki oleju, 250 g dyni.*

Sposób przygotowania: Wydrążamy miąższ z dyni i rozdrabiamy na mniejsze kawałki. Następnie w letnim mleku rozpuszczamy cukier i dodajemy drożdże. Odstawiamy je do wyrośnięcia na kilka minut. W tym czasie do przesianej mąki chlebowej dodajemy sól, miąższ z dyni, olej i na końcu wyrośnięte drożdże. Wyrabiamy ciasto, aż będzie gładkie. Przekładamy je do foremki i odstawiamy na pół godziny w ciepłe miejsce, by ciasto wyrosło. W tym czasie nagrzewamy piekarnik do temperatury 200 stopni. Gdy ciasto wyrośnie, wstawiamy je do piekarnika na około 30 minut. Nie otwieramy piekarnika, by chleb nie opadł. Kiedy skórka chleba już się zrumieni, można patyczkiem sprawdzić, czy ciasto jest suche w środku. Jeśli tak, możemy wyciągnąć chlebek z piekarnika.

KANCELARIA PREZESA RADY MINISTRÓW

Projekt finansowany ze środków Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, w ramach zadania publicznego dotyczącego pomocy Polonii i Polakom za granicą.

Publikacja wyraża jedynie poglądy autora/ów i nie może być utożsamiana z oficjalnym stanowiskiem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Projekt Fundacji Wolność i Demokracja «Polska Platforma Medialna».

FUNDACJA WOLNOŚĆ I DEMOKRACJA

GAZETA POLSKA Bukowiny

«Газета польська Буковини»
Реєстр. св-во серія ЧЦ №346-26р
Засновник:
Чернівецька обласне Товариство польської культури ім. А.Міцкевича

Wydawca:
Redakcja czasopisma «Bukowina».

«Газета польська Буковини» виходить раз на місяць.
Газета розповсюджується через первинні організації Товариства польської культури ім. А.Міцкевича і продається у римо-католицькому костелі в Чернівцях та у костелах області.
Ціна договірна.

Za treść reklam i ogłoszeń redakcja nie ponosi odpowiedzialności, rękopisów nie zwraca i pozostawia sobie prawo do skrótów i korekt.
Materiały podpisane nie zawsze odpowiadają opinii redakcji.

Rada Redakcyjna:
Władysław STRUTYŃSKI, Antonina TARASOWA, Regina KAŁUSKI, Olga RUSNAK, Maria MALICKA, Korina ZOZULA, Walentyna WYSZNIAK

Adres redakcji:
58000 Czerniowce, ul. Ukraińska 22 p. 22.
Адреса редакції: 58000 м.Чернівці, вул.Українська, 22, к.22.
Tel.: 0372/ 52-47-37, tel./fax: (0372) 55-26-59.

Zespół redakcyjny:
Antonina TARASOWA *(Redaktor Naczelny)*, Władysław Strutyński, Łucja Uszakowa, Sergij Szwydiuk, Artur Oskwarek, Maryna Łysiuk, Tomasz Kałuski, Walentyna Karpiak.

Strona internetowa Obwodowego TKP im. Adama Mickiewicza oraz „Gazety Polskiej Bukowiny" **www.bukpolonia.cv.ua**